

Arrest

nr. 48 638 van 27 september 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 10 augustus 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 8 juli 2010 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 augustus 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. CROONENBERGHS die loco advocaat A. DE RUYCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 5 oktober 2009 diende verzoeker een aanvraag om verblijfsmachtiging in op grond van artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet).

1.2. Op 9 maart 2010 legde verzoeker samen met mevrouw L. B.-T. een verklaring van wettelijk samenwonen af.

1.3. Verzoeker diende op 9 maart 2010 een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart in functie van een familielid van een burger van de Unie, dit als "*partner duurzame relatie*".

1.4. Op 8 juli 2010 nam de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing tot weigering van verblijf zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Deze beslissing werd aan verzoeker betekend op 14 juli 2010.

Dit is thans de bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

“Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie :

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van ten minste één jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15 december 1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd vóór de aanvraag, of dat zij elkaar tenminste één jaar kennen, of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben (criteria bepaald door artikel 3 van het KB van 7 mei 2008).

Betrokkene legde enkel een tiental foto's voor om de relatie te bewijzen. Er werd geen enkel ander bewijs voorgelegd. Van een tiental foto's kan men bezwaarlijk stellen dat ze een duurzame en stabiele relatie afdoende bewijzen, zoals in de hierboven vernoemde criteria.

Het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene.”

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. In een enig middel werpt verzoeker een schending op van *“de materiële motiveringsplicht en van artikel 4.M1.4 van de omzendbrief van 30.09.1997 betreffende het verlenen van een verblijfsmachtiging op basis van samenwoning in het kader van een duurzame relatie (B.S. 14.11.1997)”*.

Verzoeker betoogt als volgt:

“De Raad is, met betrekking tot de materiële motiveringsplicht in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van zijn aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en zij op grond van daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. R.v.St., nr. 101.624, 7 december 2001; arrest RVV nr. 2563 van 12 oktober 2007).

De verwerende partij stelt dat verzoeker enkel foto's aanbrengt om het bewijs van zijn duurzame en stabiele relatie aan te tonen. Evenwel op 9 maart 2010 heeft verzoeker ook samen met zijn echtgenote ook een verklaring van wettelijke samenwoning afgelegd, op dezelfde dag als hij zijn aanvraag tot bekomen van een verblijfskaart heeft (stuk2).

Er lagen met andere woorden niet enkel foto's voor, maar tevens een verklaring van wettelijke samenwoning voor als bewijs van zijn relatie. Bovendien kon de verwerende partij uit de uittreksels uit het bevolkingsregister perfect afleiden hoelang verzoeker en zijn partner samenwoonden, maar zij heeft nagelaten dit te doen.

De materiële motiveringsplicht is derhalve geschonden.”

2.2. Voor zover verzoeker de schending opwerpt van *“artikel 4.M1.4 van de omzendbrief van 30.09.1997 betreffende het verlenen van een verblijfsmachtiging op basis van samenwoning in het kader van een duurzame relatie”* stelt de Raad, daargelaten de vraag of verzoeker zich kan beroepen op de schending van een omzendbrief, vast dat het middel op dit vlak niet ontvankelijk is aangezien verzoeker nalaat uiteen te zetten op welke wijze deze omzendbrief geschonden werden door de bestreden beslissing. De Raad wijst er nog op dat de door verzoeker bedoelde omzendbrief is opgeheven door de omzendbrief van 17 juni 2009 houdende bepaalde verduidelijkingen en wijzigingen- en opheffingsbepalingen inzake gezinshereniging, zodat verzoeker er zich ook niet dienstig op kan beroepen.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.4. Artikel 40bis, §2 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd :

(...) 2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten, voorzover het gaat om een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie die al minstens een jaar duurt, zij beiden ouder dan 21 jaar en ongehuwd zijn en geen duurzame relatie hebben met een andere persoon;(...)”.

2.5. Uit het administratief dossier blijkt dat bij verzoekers aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie door de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Zelzate op 9 maart 2010 een bijlage 19ter werd afgeleverd. Hierin werd verzoeker *“verzocht binnen de drie maanden, ten laatste op 09/06/2010 de volgende documenten over te leggen: (4) bewijzen duurzame relatie”*. De vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker enkel foto's heeft overgemaakt ten bewijze van zijn duurzame relatie vindt steun in het administratief dossier. De Raad stelt vast dat verzoeker de vaststelling in de bestreden beslissing niet betwist dat *“Van een tiental foto's kan men bezwaarlijk stellen dat ze een duurzame en stabiele relatie afdoende bewijzen, zoals in de hierboven vernoemde criteria”*.

2.6. Waar verzoeker verwijst naar zijn verklaring van wettelijke samenwoning dient de Raad vast te stellen dat die verklaring dateert van 9 maart 2010. De Raad ziet niet in op welke wijze dit aantoonde dat verzoeker, die op 9 maart 2010 een aanvraag indient tot het bekomen van een verklaring van inschrijving op grond van een duurzame relatie, een duurzame en stabiele relatie heeft van minstens een jaar.

2.7. Waar verzoeker opwerpt dat de gemachtigde van de staatssecretaris nagelaten heeft de uittreksels uit het bevolkingsregister te raadplegen, merkt de Raad op dat de bewijslast inzake het aantonen van een naar behoren geattesteerde duurzame relatie die al minstens een jaar duurt, bij de aanvrager ligt. Het is niet aan de verwerende partij om de bewijzen te gaan verzamelen ten behoeve van verzoeker.

2.8. Verzoeker toont niet aan dat de wettelijk gestelde voorwaarde inzake het aantonen van een naar behoren geattesteerde duurzame relatie die al minstens een jaar duurt, waarnaar de bestreden beslissing verwijst, door de gemachtigde van de staatssecretaris op een kennelijk onredelijke wijze werd toegepast. De aan het verzoekschrift gevoegde stukken doen geen afbreuk aan het voormelde. De stukken inzake bewijs werk hebben geen uitstaans met de bestreden beslissing, verklaringen van vrienden en kennissen werden niet voorgelegd aan de gemachtigde van de staatssecretaris en het komt de Raad niet toe om verzoekers verblijfsaanvraag in de plaats van de gemachtigde van de staatssecretaris te gaan beoordelen in functie van voormelde stukken en de bij het verzoekschrift gevoegde foto's.

Het enig middel is deels onontvankelijk, deels ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig september tweeduizend en tien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. GEES,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. GEES

M. EKKA